

JOO-opiskelun toteuttamisesta yliopistoissa

Yhteenveto valtakunnallisen JOO-sopimuksen mukaisen
opiskelun kokemuksista syksyiltä 2004

28.2.2005 / Lauri Luoto

Sisällys

1. Yleistä.....	3
2. JOO –käytännöissä yhtenäistymistä	3
3. Hakemusten käsittelytavoissa ja hakuajoissa kahdenlaisia käytäntöjä.....	3
4. JOO-hakemuksia yli 600	6
5. Yhteinen hakulomake: päätöksentekoprosessin ja rakenteen selventämistä	8
6. Hakumenettely: yhteisten käytäntöjen hiomista	9
7. Sähköinen haku: prosessin selkeyttäminen, tietojen ajantasaisuus ja tilastointi	10
8. JOOPAS-palvelu: tukenut tiedottamista, haasteena tietojen ajantasaisuus	11

1. Yleistä

Tämän raportin tarkoituksena on selvittää 1.8.2004 voimaan tulleen joustavan opinto-oikeuden (JOO) käynnistymistä. Raporttia varten haastateltiin viikkojen 48-50 aikana yhteensä 29 vastuuhenkilöä eri yliopistoista. Haastattelut tehtiin yhtä poikkeusta lukuun ottamatta puhelimitse. Lisäksi tietoja saatiin sähköpostitse seitsemältä henkilöltä. Haastatellut edustivat kaikkia muita yliopistoja paitsi Kuvataideakatemiaa, Sibeliusakatemiaa ja Oulun yliopistoa, joiden edustajia ei tavoitettu. Haastatellut olivat yliopistojensa joopas-pääkäyttäjiä tai heidän nimeämiään henkilöitä. Seitsemässä yliopistossa haastateltiin keskushallinnon edustajan sijasta tai lisäksi joidenkin yksiköiden edustajia.

2. JOO –käytännöissä yhtenäistymistä

Valtakunnallisen JOO-sopimuksen voimaantulo ei ole aiheuttanut merkittäviä muutoksia joustavan opiskelun käytäntöihin. Jo aikaisemmin on ollut voimassa alueellisia tai yliopistojen välisiä JOO-sopimuksia ja ainakin alkuvaiheessa suurin osa liikkuvuudesta tapahtuu sellaisten yliopistojen kesken, joiden välillä on ollut sopimus jo aikaisemmin.

Valtakunnallisen sopimuksen merkittävimpinä etuina pidettiin käytäntöjen selkiytymistä ja yhdenmukaistumista. Kolme vastaajaa näki kuitenkin, että uusi järjestelmä oli vähentänyt joustavuutta mm. suurempien kustannusten ja monimutkaisemman hakuprosessin takia. Ainoastaan harvojen yliopistojen välillä jatkettiin vastavuoroisuuteen perustuvaa liikkuvuutta, vaan suurin osa vanhoista yhteistyöjärjestelyistä siirrettiin uuden sopimuksen piiriin. Esimerkiksi Turun yliopiston ja Åbo Akademin välinen liikkuvuus on edelleen maksutonta ja Porin yliopistokeskuksessa toimivien yksiköiden välillä sovelletaan erityistä ristiinopiskelusopimusta

3. Hakemusten käsittelytavoissa ja hakuajoissa kahdenlaisia käytäntöjä

Opetusministeriön korvamerkityn sivuaineopintorahan loputtua, yliopistot ovat ratkaisseet toiminnan rahoituksen eri tavoin. Kymmenen yliopistoa on osoittanut omasta budjetistaan vastaavan suuruisen yhteisen määrärahan. Neljässä yliopistossa vastuu kustannuksista on siirretty tiedekunnille. Yhdessä yliopistossa

ei JOO-opiskelua varten ole osoitettu määrärahoja eikä tiedekuntien kanssa ollut myöskään sovittu toiminnan siirtämisestä niiden budjettivastuulle. Toiminta oli näin ollen vailla määriteltyä rahoitusta. Kolmessa yliopistossa kerrottiin, että kustannukset katettaisiin kokonaisuudessaan muilta yliopistoilta saatavilla JOO-maksuilla eikä tarkoitukseen siksi ole tarvinnut osoittaa määrärahaa.

Nykyiset rahoittamistavat eivät kuitenkaan jääne pysyviksi. Kolmessa yliopistossa on jo päätetty siirtää budjettivastuu myöhemmin tiedekunnille. Toisaalta haastatteluissa nousi esille myös huoli siitä, voiko JOO-opintojen rahoittaminen tiedekuntien jakamattomasta budjetista johtaa siihen, että joidenkin tiedekuntien halu tai mahdollisuudet suunnata voimavaroja opiskelijoiden liikkumiseen ovat olennaisesti muita heikommat.

Yliopistoissa joo-hakemukset käsitellään joko keskitetysti samassa paikassa tai hajautetusti (esimerkiksi tiedekunnissa). Käsittelytapaa näyttää ohjaavan se, onko rahoitus hajautettu vai keskitetty. Jos budjetin seuranta tullaan jatkossa siirtämään yhä enemmän tiedekunnille/osastoille, tulee hakemusten käsittely myös siirtymään niille. Ainakin Taideteollisessa korkeakoulussa on ollut esillä päätöksenteon hajauttaminen budjettivastuun perusteella.

Myös yliopistojen sisäiset säännökset säätelevät hakemusten käsittelytapaa. Osassa yliopistoja uusien opiskelijoiden ottaminen kuuluu rehtorille tai dekaanille ja tämä koskee myös JOO-opiskelijoita. Joo-hakemusten käsittelyn mainittiin usein tapahtuvan samalla, hyväksi havaitulla menettelyllä, kuin erillisopiskelijoiden valinta.

Puoltohakemusten käsittelemiseen ei liity juuri säädöksiä, ja se on useimmiten delegoitu tiedekunta- ja laitostasoille. Vain Svenska Handelshögskolanissa ja Helsingin kauppakorkeakoulussa puoltohakemusten sisällöllinen arviointi tapahtuu ensisijaisesti keskushallinnossa. Muissa yliopistoissa keskuhallinnon rooli on rajatumpi: se välittää hakemuksia, seuraa budjettia tai kokoaa tietoja. Seitsemässä yliopistossa keskushallinto ei osallistu ollenkaan puoltohakemusten käsittelyyn.

Tulevien joo-opiskelijoiden hakemuskäsittely on säädellympää ja keskiteyppää. Kahdeksassa yliopistossa (Hkkk, Tukkk, SHH, LTY, TTY, KuY, Teak, Mppk) lopullinen päätös opinto-oikeuden myöntämisestä tehdään keskushallinnossa. Muissa yliopistoissa käsittely tehdään tiedekunnissa/ osastoilla. Päätök-

sentekijä on neljässä tapauksessa rehtori ja muuten dekaani/osastonjohtaja, valintalautakunta tai yksittäinen virkamies.

Hajautettua käsittelyä puollettiin haastatteluissa mm. sillä, että yksiköissä on paras tietämys opiskelijoiden tarpeista ja ne usein myös hallinnollisesti vastaavat tutkinnoista. Hajauttamalla käsittely yksiköihin, se kytkeytyy myös luontevimmin opintojen ohjaukseen. Toisaalta hakemusten käsittelyajat olivat pisimpiä yliopistoissa, joissa hakemuksista pyydettiin lausuntoja eri tasoilta. Keskitetyn käsittelyn etuina nähtiin yhtenäisen linjan säilyminen ja se, että hakemuksia koskevat tiedot ovat yhdessä paikassa.

Vajaa puolet (8) yliopistoista sekä puoltaa että myötää opinto-oikeuksia jatkuvasti ja toinen puoli (11) on keskittänyt hakemusten käsittelyn loka- ja huhtikuuhun. Tähän asiaan toivottiin yhtenäisempää käytäntöä, koska nykytilanne aiheuttaa sekaannusta. Toisaalta haastatteluissa esitettiin sekä jatkuvaa että keskitettyä hakua tukevia syitä:

Keskitettyä hakua tukevia asioita:

- Jos hakemuksia joudutaan asettamaan järjestykseen ja karsimaan, kaikkien hakemusten on oltava käsillä samanaikaisesti
- Hakemukset on mahdollista viedä yhtenä nippuna päätöksentekoon esimerkiksi rehtorille.
- JOO-opintoihin hakemista voidaan markkinoida aina lukukausittain hakuaikojen alla
- Hakemusten vastaanottaminen ja käsitteleminen voidaan hoitaa tehokkaammin, kun se tehdään yhdellä kertaa.

Jatkuvaa hakua tukevia asioista:

- Järjestely on opiskelijan kannalta joustavampi, kun päätökset voidaan tehdä lähempänä opintojen alkamisajankohtaa.
- Keskitetyssä haussa syksyn ja kevään hakuajat ovat niin aikaisin, ettei haettavien kurssien kurssitietoja ole vielä saatavissa
- Keskitetyssä haussa kertaluonteinen työmäärä olisi liian iso, ainakin jos ajoittuu vuoden kiireiseen aikaan
- Jatkovaa hakua on pidetty joustavampana erityisesti silloin, kun hakemuksia on vain vähän.

4. JOO-hakemuksia yli 600

Haastatteluhetkeen mennessä joo-hakemuksia oli vastaanotettu yli 600¹. Vilkkainta liikkuvuus oli kauppakorkeakouluihin (Hkkk, Tukkk, Hanken), joista kuhunkin oli hakenut lähemmäs sata opiskelijaa. Kaikissa muissakin yliopistoissa oli käsitelty ainakin yksittäisiä hakemuksia. Lähtevien opiskelijoiden määrät jakautuivat tasaisemmin eri yliopistojen kesken ja useimmissa yliopistoissa hakemuksia oli puollettu 10-40. Useat vastaajat kuitenkin ennakoivat, että aikaisempien vuosien tapaan hakemuksia tulisi enemmän kevätkaudella. Jatkotutkinto-opiskelijoita oli JOO-hakijoiden joukossa kustakin yliopistosta vain muutamia tai ei ollenkaan. Parissa yliopistossa rahoitus on tarkoituksellisestikin suunnattu vain perustutkinto-opiskelijoille.

Kohdeyliopistoina suosituimpia olivat muut samalla paikkakunnalla tai lähietäisyydellä olevat yliopistot. Valtaosassa (7/11) pääkaupunkiseudun ulkopuolisissa yliopistoissa myös Helsingin yliopisto mainittiin yhdeksi suosituimmista kohdeyliopistoista. Suosituimmat joo-oikeuden kautta tehtävät opinnot hajaantuvat yliopistoittain, mutta omiksi ryhmikseen erottuvat vieraat kielet (7 mainintaa) ja kauppatieteet.

Pääosa opinnoista, joihin opinto-oikeutta on haettu toteutetaan lähiopetuksena. Haastatellut arvioivat, että kohteena oli usein kaupunki, jossa opiskelija asuu/työskentelee, tai jonne hänellä on muita siteitä. Haastateltavat pitivätkin joidenkin hakijoiden motiiveja ongelmallisina. Näyttäisi siltä, että osa hakijoista käyttäisi tätä JOO -opiskeluvaihtoehtoa nykyisen tutkinnon sisällöllisen rikastuttamisen sijaan mahdollisuutena hakeutua toisen yliopiston tutkinto-opiskelijaksi.

Niissä kolmessatoista yliopistossa, joista saatiin tietoja myös hylätyistä hakemuksista, näitä oli alle kymmenestä lähes viiteenkymmeneen prosenttia. Yleisimmäksi syyksi puoltamatta jättämiseen mainittiin se, että vastaavaa opetusta tarjotaan omassa yliopistossa. Muita yleisiä syitä olivat se, että opiskelijan oli vasta aivan opintojensa alussa tai haetut opinnot eivät olisi mahtuneet tutkinnon nimellislaajuteen. Kohdeyliopistossa hakemuksia hylättiin enää alle 10 prosenttia ja syynä oli useiten, ettei opiskelija olisi mahtunut opetusryhmään tai että pohjatiedot olivat riittämättömät. Kokonaan hylättyjen hakemusten määrä ei kui-

¹ Helsingin ja Jyväskylän yliopistojen sekä Teknillisen korkeakoulun osalta luvussa eivät ole mukana kaikki tiedekunnat/osastot

tenkaan kerro koko totuutta, koska osittain hylättyjä hakemuksia kerrottiin olevan huomattavasti enemmän. Näitä ei ollut tilastoitu yhdessäkään yliopistossa. Viidessä yliopistossa mainittiin myös, että opiskelijat pääsääntöisesti tiedustelevat opettajalta tai käsittelijältä hakemuksensa menestymismahdollisuuksia jo etukäteen ja osa todennäköisesti hylättävistä hakemuksista jää tämän takia kokonaan jättämättä.

Koti- tai kohdeyliopiston antamista hylkäävistä päätöksistä oli jälkeempään tullut jonkin verran tiedusteluja, mutta ei juuri kritiikkiä. Vain yksi vastaaja mainitsi, että kielteinen puoltopäätös olisi johtanut oikaisupyyntöön, joka sekään ei antanut aihetta päätöksen muuttamiseen. Yksi toinen vastaaja mainitsi, että päätökset olisivat aiheuttaneet voimakasta kritiikkiä. Yleisimpänä syynä kritiikkiin vähäisyyteen mainittiin se, että puoltamisperusteet on selkeästi määritelty. Kolme vastaajaa mainitsi myös, että kielteisen päätöksen saaneita opiskelijoita on opastettu hakemaan vastaavia opintoja kesäyliopistosta tai erillisopiskelijana.

Puolessa yliopistoista puoltohakemus sanottiin käsiteltävän joko välittömästi tai muutamassa päivässä. Muissa yliopistoissa käsittely vei pidempään tai toteutuva käsittelyaika vaihteli yksiköittäin. Syy pidempiin käsittelyaikoihin oli se, että päätöstä varten pyydetään lausuntoa, jonka saaminen voi kestää.

Saapuvien opiskelijoiden hakemusten käsittelyyn menee enemmän aikaa, käytännössä siksi, että tulevia hakemuksia käsitellään useammin useassa asteessa ja ne voidaan joutua hyväksyttämään dekaanilla/rehtorilla. Ilmoitetut toteutuvat käsittelyajat olivat 2-4 viikon välillä. Sekä puoltokäsittelyn että saapuvien opiskelijoiden hakemuskäsittelyn kerrottiin onnistuvan kunkin yliopiston lupamassa määräajassa. Vain yhdessä yliopistossa kerrottiin, että hakemuksia käsittelevä yksikkö on saattanut ruuhkautua niin, että tästä on aiheutunut ongelmia.

Niissä yliopistoissakin, joissa JOO-opintoihin on hakuajat, niihin oli suhtauduttu joustavasti. Syyksi mainittiin, että hakemuksen myöhästyminen ei välttämättä johdu opiskelijasta. Vain yhdessä yliopistossa mainittiin, ettei myöhästyneitä hakemuksia ollut otettu syksyllä vastaan. Muuten niitä oli otettu joko siinä tapauksessa, että hakemus ehdittiin vielä käsitellä tai ainakin sovittaessa asiasta erikseen hakuajan aikana.

5. Yhteinen hakulomake: päätöksentekoprosessin ja rakenteen selventämistä

Yhteistä hakulomaketta pidettiin sinänsä kannatettavana, mutta useat vastaajat valittivat, että se on nelisivuisena kovin laaja verrattuna aikaisemmin käytettyihin lomakkeisiin, joissa samat asiat saatiin usein käsiteltyä yhdellä sivulla. Toisaalta lomake ei tällaisenaakaan kattanut kaikkia tarpeita. Muutamat yliopistot huomauttivat, että hakulomakkeeseen tulisi sisällyttää kaikki tiedot, joita tarvitaan yliopistoon ilmoittautumiseksi (mm. ylioppilaaksitulovuosi). Muuten opiskelijalle pitää tätä tarkoitusta varten lähettää erillinen lomake. Yksityiskohtaisia parannusehdotuksia tehtiin seuraavasti:

- Päätöksentekomerkinneille varattu ruutu on liian iso ja joissain tapauksissa kokonaan tarpeeton, koska esittely on joka tapauksessa tehtävä yliopiston käytännön mukaan eri paperille. Sen sijaan laitokselta/opettajalta pyydettyä lausuntoa varten ei ole ruutua ollenkaan. Tästä puutteesta huomautti usea yliopisto ja yksi yliopistoista oli ottanut käyttöön oman lisälehdän hyväksymistietojen keräämiseksi laitoksilta. Ruutu täytyisi suunnitella niin, että olisi mahdollista merkitä hyväksyntä myös vain osalle kursseista.
- Ruutujen järjestystä lomakkeessa pidettiin jossain määrin epäloogisena. Käsitteitä varten olisi tarkoituksenmukaista, että kutakin kurssia koskevat haku-, puolto- ja hyväksymismerkinneet olisivat peräkkäin. Nyt kurssilista on yhdellä sivulla, puollot toisella ja hyväksymismerkinneet kolmannella.
- Perustelut -kohdassa olisi nykyistä selvemmin edellytettävä tietoa siitä, miten haettu opintojakso suhteutuu opiskelijan tutkintoon. Kun näitä tietoja puuttuu, eikä opintorekisteriote aina tule hakemuksen liitteenä, kohdekorkeakoulun on vaikea arvioida hakemuksen perusteita.
- Lomakkeessa pyydetään ”käsittelijän” yhteystietoja, mutta tämän sijasta voisi puhua ”yhteyshenkilöstä”, koska käsittelijöitä voi olla useita, eikä viimeinen käsittelijä välttämättä ole henkilö, jolle yhteydenotot halutaan suunnattavan. Käsitteet ”hyväksyjä”, ”käsittelijä” ja ”päättökentekijä” ovat herättäneet hämmennystä yksiköissä ja niihin toivottaisiin selityksiä.

6. Hakumenettely: yhteisten käytäntöjen hiomista

Useat vastaajat kiinnittivät huomiota ongelmiin puollon voimassaoloaikojen määrittelyssä. Osa yliopistoista merkitsee puollon päättymään tietyn määräjän kuluttua, vaikka se sijoittuisi keskelle lukukautta. Toiset puoltavat aina kokonaisuksi lukukausiksi. Aina ei ole selvää, onko määräaika ehdoton, vai onko kohdeyliopiston mahdollista myöntää opinto-oikeus pidemmäksi aikaa, kuin on puollettu. Ratkaisuksi esitettiin mm., että puolto voitaisiin merkitä muodossa ”enintään xx.yy. asti” ja kohdeyliopisto rajaisi opiskeluaikaa tarkemmin tarvittaessa.

Tulevaa JOO-opintojen laskutusta odotettiin jännityksellä. Aikaisemmissa yhteistyösopimuksissa laskutuksen ongelmia ovat olleet muun muassa aikataulujen pettäminen, laskujen lähteminen väärin paikkoihin, ja eri yliopistoista eri aikoina tulevien laskujen käsittelyyn liittyvä kohtuuton hallinnollinen työ verrattuna laskujen arvoon. Laskutusosoitteista toivottiin listaa yhteen paikkaan.

Kolme vastaajaa kiinnitti huomiota Joo-opintojen korkeisiin maksuihin verrattuna erillisopiskelijoihin tai avoimen yliopiston opetukseen. Yksi vastaaja pyrkiikin joo-opintojen sijasta järjestämään vastaavia mahdollisuuksia kotikampuksella esimerkiksi avoimen yliopiston kautta. Kaksi yliopistoa toivoi myös Joo-yhteistyötä ammattikorkeakouujen kanssa, mitä Vaasan yliopisto on jo kokeillutkin. Avoimen yliopiston kautta tarjottuja JOO-opintoja oli puollettu ainakin kuudessa yliopistossa, kun taas osassa yliopistoja katsottiin, etteivät ne kuulu sopimuksen piiriin. Asiaan toivottiin painokkaasti yhteisiä pelisääntöjä. Kolme vastaajaa toivoi, että joo-opintojen piiriin saataisiin enemmän monimuotokursseja, jolloin joo-sopimuksen valtakunnallisuus toteutuisi aidommin.

Tietoa opinto-oikeuden hyväksymisestä ei useissa tapauksissa ollut toimitettu kotiyliopistoon. Tähän, yhteistyösopimuksessakin määriteltyyn asiaan, toivottiin kiinnitettävän huomiota, koska tietojen saaminen on tärkeää mm. talouden ennakoinnin kannalta.

Muutamit vastaajat mainitsivat ongelmaksi, että opiskelija voi kohdeyliopistossa suorittaa myös muita kursseja, kuin mihin on saanut opinto-oikeuden. Esimerkiksi Oodiin tulisi liittää mahdollisuus tämän asian seuraamiseksi.

Osassa yliopistoja toivottiin linjaa siitä, voiko opiskelija hankkiutua erillisopiskelijaksi omalla kustannuksellaan, jos ei ole saanut JOO-puoltoa kotiyliopistostaan. Toivottiin myös, että tästä menettelystä ja hinnoista olisi tietoa JOO-PAS -palvelussa. Erillisopiskelijoiden ja JOO-opiskelijoiden hakuaikoihin toivottiin yhtenäisyyttä, jotta yksiköt voisivat tarkastella hakijamäärää kokonaisuutena.

Kysymyksiä herätti puolletun hakemuksen toimittaminen kohdeyliopistoon. Osa yliopistoista palauttaa hakemuksen puoltopäätöksen jälkeen opiskelijalle, joka toimittaa sen itse kohdeyliopistoon. Osassa puollettu hakemus toimitetaan virkatyönä kohdeyliopistoon. Erityisesti silloin, kun puoltoa ei myönnetä odottaessa tai hyvin nopeasti, olisi luontevaa, että hakemuksen toimittaisi eteenpäin kotiyliopisto.

7. Sähköinen haku: prosessin selkeyttäminen, tietojen ajantasaisuus ja tilastointi

Liikkuvuuden tuki (Litu) –palveluun suhtauduttiin odottavan myönteisesti, ja osa vastaajista pahoitteli, ettei sitä saatu käyttöön vielä tämän syksyn alusta. Useat vastaajat kuitenkin huomauttivat, että kaikkia käsittelyvaiheita ei kannata tehdä sähköisen järjestelmän piirissä. Käsittelijällä täytyy olla suhteellisen suuri vuosittainen hakijamäärä, jotta sähköinen käsittely kannattaa. Tiedekuntien ja laitosten hyväksymismerkinnät tultaisiin siis jatkossakin hankkimaan osin manuaalisesti. Toisaalta huomautettiin, että yliopiston sisäiset käytännöt voivat määrittää päätöksenteon muotoja. Silloin, kun hakemukset esitellään dekaanille tai rehtorille, tämä on joka tapauksessa tehtävä normaalien esittelykäytäntöjen mukaisesti eikä sähköisestä palvelusta näin ollen ole hyötyä. Yliopistossa, jossa tulevien opiskelijoiden osalta joudutaan tekemään voimakasta karsintaa, epäiltiin, onko opiskelijoiden vertaileminen toteutettavissa järjestelmän puitteissa. Muutama vastaaja pahoitteli myös sitä, että hakemuksen käsittelystä häviää ohjausulottuvuus, kun sitä ei enää tehdä kasvokkain. Nyt suunniteltujen palvelujen lisäksi esitettiin joitain lisätoiveita:

- Muutama vastaaja toivoi valtakunnallista opintorekisteriä. Nykyisin on muun muassa vaikea tietää, että jos opiskelija siirtyy yliopistosta toiseen, onko hän aidosti lopettanut opinnot aikaisemmassa yliopistossaan.

- Yliopistojen yhteishakuun on tulossa sähköinen järjestelmä. Synergiaa tämän hankeen kanssa olisi haettava
- Sähköisen järjestelmän toivottiin huolehtivan siitä, ettei tyhjiä kohtia hakulomakkeessa hyväksytä
- LiTun toivottiin ratkaisevan sen, että kotikorkeakoulu saa nopeasti tiedon hakemusten hyväksymisestä
- Miten Joo-päätösten asianmukainen arkistointi hoidetaan?
- Olisi oltava mahdollisuus liittää myös sähköiseen hakemukseen hops ja opintorekisteriote. Nämä tarvitaan joka tapauksessa, joten sähköisestä hausta ei ole hyötyä, jos liitteet pitää toimittaa kirjepostina.
- LiTun toivottiin tuottavan myös yliopistojen tarvitsemat tilastot

8. JOOPAS-palvelu: tukenut tiedottamista, haasteena tietojen ajantasaisuus

JOOPAS -palvelun arvioitiin yleisesti tavoittaneen hyvin opiskelijat. Yliopistot olivat tiedottaneet palvelusta mm. www-sivujensa ja uusien opiskelijoiden perehdytyksessä. Myös virtuaaliyliopiston tuottamaa materiaalia oli levitetty ahkerasti. Valtakunnallista lisämarkkinointia JOO-oikeudesta tai JOOPAS-palvelusta ei juuri toivottu, mutta vastaajat esittivät joitain yksityiskohtaisempia toiveita:

- JOOPAS-palvelulle tulisi tehdä käyttäjäarviointi aidolla kohdeyleisöllä, jolloin selviäisi mm. ovatko käytetyt termit ymmärrettäviä
- Tärkeää, että tiedot pysyvät ajan tasalla. Ilmoitustaulua voisi käyttää enemmänkin
- Joidenkin yliopistojen kurssitiedot voisivat olla käyttäjäystävällisempiä
- Mahdollinen yleinen tiedottaminen kannattaisi painottaa siihen, keille ja minkälaisiin opintoihin JOO-sopimus on tarkoitettu. Nyt tästä on ollut epäselvyyttä. Sähköisen haun tulleessa tiedotustarve lisääntyy.
- Ruotsinkielinen kieliversio on hyvä, englanninkielistä palvelua voisi parantaa.
- Useimmilla yliopistoilla oli ollut vastaavia JOO-järjestelyjä jo aikaisemmin ja opiskelijat tunsivat menettelyn jo tältä pohjalta. Laajemman tiedottamisen tarvetta ilmeni lähinnä vain yliopistossa, jossa aikaisempi kokemus JOO-opiskelusta oli ohuempaa